

tots los anys, ó á lo menos cada dos anys per lo molt que prosperan; quant tenen ja robustés dits oliverons, que será á cinch ó sis anys, convé arrerar los caps ahont se habían escap-sát quant se plantaren, fins al viu, per-que lo genival que va pujánt cúbria lo sech, y ab lo temps no se coneix hajen estát escapats; també ab lo mag-gallet sels té de limpiar si tenen sech en lo canó, á fi de facilitarlos que la pela viva vajia puján y extenentse; fet tot aixó anirán aclarintlos tots los anys, ó á lo menos cada dos anys, fins que la olivera haurá fet tota la sua crescuda; passát eix temps, si se veu que la olivera decau, que se coneix quant la olivera floreix y no queda fruit, per no tenir potencia per atu-rarlo, á las horas es menester reno-varla per medi de coronas, lo que se fa trencantli las branca á distancia de mitg á un palm del sim de la soca, tenint la mira de observar ahont son los ulls per ahont deu brotar, y que lo trencat sia per sobre de ells: no convé deixar que las branca vingan demasiadament vellas per la dificul-tat tenen en brotar: al fer las coronas per renovar las oliveras, y á fi posian gran frondositat, convé si té la oli-vera quatre branca, trencarli dos, y eixas las mes grossas; si té tres, una; pero sempre la mes grossa, pe-raque las que quedan no pugan pri-var á las trencadas de prosperar, y als quatre anys ja no se coneix la fal-ta de ramas, y las que quedan com se han trencat las mes grossas pros-peran molt y donan molt fruit, y al cap de poch anys se trencan las que

han quedat y se logra tenir una oli-vera de branqueitx molt tendre, y ab facilitat dona molt fruit. Brotadas que sian las coronas, se seguirán al aclari-rilas, las mateixas reglas se han do-nat al guiar ó aclarir los oliverons quant se han plantát: quant lo olive-ró ha fet tota la crescuda, no será necessari donarli tant de clareos, pe-ro no ha de passar de quatre anys, y aixó sempre que haurán tingut lo fruit.

Feta sia la operació de aclarir y fer coronas, entran los escatidors á obrir las socas, ja sia per traurer lo sech y posarles á bora viva, com tam-bé si tenen fogal, que deuen perse-guir, donantli escorro, á fi que si fa clots no quedia aigua detinguda; aixó á lo fogal roig, si es fogal moll, con-vé descalsarla fins amostria las arrels, y eixas pelarlas de tot lo que se veu afugalat, deixarlas aixis una tempo-rada, á fi se aixugua y sequia, des-pues umplir lo clot de calsobres, que es lo medi per xuparse lo fogal moll; ab eix tractament se han vist tornar-se be algunas oliveras: pero es molt de témer eixa especie de fogal. Si se mor la olivera del fogal dit, convé arrancarla bé fins totas las arrels y deixar lo clot durant un any ben obert, á fi se desvanesca lo fogal: al obrir las socas se té de mirar si per lo re-bás ó soca té sech y obrirlas per lo sech; en quant á no obrirlas de la part de mitg die com tinch dit dels olive-rons, si la olivera no té fogal bastará limpiar la soca en los sechs, no des-fustant demasiadament la soca per lo perill que desfustadas, los vents forts las trencan ab mes facilitat, basta lim-